

Programmu „Re:TV” un „Rīga TV 24” sabiedriskā pasūtījuma simtgades satura raidījumu vērtēšana

SIA „VIDZEMES TELEVĪZIJA” veidotie, programmā „Re:TV” pārraidītie darbi:

1.Dokumentālā filma „Leišmalītes ceļš”

1. Universālie kritēriji

Dokumentālā filma atbilst Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 71.pantā minētajām sabiedriskā pasūtījuma definīcijām. Sižets par Imanta Ziedoņa aizsāktajām aktivitātēm, apgūstot Latvijas robežu- Leišmalīti, īsteno latviešu kultūras attīstību, tās vērtības un popularizē neseno Latvijas vēsturi. Svarīgi, ka tiek atspoguļots šodienas būtisks kultūras process, kurā fonds „Viegli” ar domubiedriem 2018.gada vasarā dodas gar Latvijas robežu. Filmā stāsta par Imantu Ziedoni, citē viņa darbus, ataino grāmatas, tā veicot izglītojošo procesu. Pārgājiena organizatoru ideja par koncertiem nelielās apdzīvotās vietās, rada vienotu Latviju, nodrošinot profesionālas mākslas pieejamību. Filmas varoņu maršruts iziet caur daudziem pagastiem, ciemiem. Skatītājiem tiek piedāvāts iepazīties ar Leišmalītes dabu, cilvēkiem, tā padarot filmu īpaši interesantu vietējam skatītājam. Auditorijas reitinga rādītāji nedaudz lielāki par 23 tūkstošiem. „Leišmalīte” ir pozitīvs darbs, iezīmē daudzas attīstības iespējas nākotnē. Nozīmīga un svarīga tēma, kura maz tika atspoguļota Latvijas mediju vidē. Simbolisks ir kadrs ar autobusa pieturu ceļmalā- „Pagrieziena uz Gaismu”.

2. Speciālie kritēriji.

Filmas redaktora ideja caur Imanta Ziedoņa citātiem, kurš savā laikā pats izstaigājis daļu Leišmalītes ceļu, neatspoguļojas žurnālistes uzdotajos jautājumos. Pieteiktās tēmas kultūrvēsturiskais apjoms ir plašāks, nekā tās risinājums. Raidījums tikai iegūtu, ja vairāk tiktu uzrunāti vietējie iedzīvotāji. Izvēloties sarunāties ar dalībniekiem, kuri paši ir ceļotāji, novārtā tiek atstātas konkrētās vietas aktualitātes. Filma ir strukturēta vairākās sadaļās, kas tiek pieteiktas ar konkrētas tēmas titriem. Sadaļu nosaukumi varētu precīzāk atspoguļot tēmu. Režisors ir uzstādījis mērķi, radīt „skaisti pareizu” filmu, ko operators profesionāli realizē, bet pietrūkst pārsteiguma un *negaidītības* brīža. Atbildes un kadri šķiet paredzami. Jāuzsver veiksmīgi realizētie no putna lidojuma (drona) filmētie kadri. Tehniskie risinājumi un montāža izpildīta profesionāli, raidījuma pieteikumu gan varētu vēlēties oriģinālāku un dinamiskāku. Nav iebildumu par valodas lietojuma kvalitāti. Žurnālistei nebija iespēju parādīt savu darbību neordinārās situācijās, jo tādu nebija, lai gan filmas tēma un varoņu personības varēja dot tam pamatu.

Lai apietu apkārt Latvijai ir jāiet divus mēnešus cauri 43 pašvaldībām, tie ir 1836 kilometri, Imants Ziedonis to vēlējās izdarīt ar savu dēlu. Neizstaigāja. Filma paveica ļoti daudz, bet ne līdz galam...

2.Raidījums „Aiz simtā kilometra”

14.aprīlis Bārta,
12.maijs Kazdanga,
30.jūnijs Cīrava,
18.augusts Malēnieši,
17.novembris Liepsalas

1. Universālie kritēriji

Pārsteidz raidījuma nosaukums, ir skaidra veidotāju vēlme, atspoguļot notikumus, vietas ārpus Rīgas Latvijas novados, bet kritērijs – aiz simtā kilometra bija jāievēro politiski represētām personām, kuras pēc atgriešanās no izsūtījuma, nedrīkstēja apmestie Rīgā un tuvāk kā 100 kilometrus no tās, tāpat, aiz simtā kilometra!

Cikla raidījums, 24 minūšu garumā, vidējais auditorijas reitings vairāk kā 100 tūkstoši. Atspoguļo sabiedrības viedokļu daudzveidību, veicina tās integrāciju, popularizē Latvijas vēsturi un kultūras vērtības. Veicina cieņu pret latviešu valodas daudzveidību.

2. Speciālie kritēriji

Noskatītie raidījumi atšķiras gan pēc uzbūves, gan tehniskā izpildījuma, tāpēc katrs tiks vērtēts atsevišķi. Raidījumu vizuālais pieteikums korekts.

2.1. 14. aprīlis Bārta. Vēsturiski izzinošs raidījums, fona mūziku veido etnogrāfiskā ansambļa dziedājums. Tiek pieteiktas vairākas tēmas, objekti (baznīca, kapi), iedziļināšanās katrā pavirša, uzdotie jautājumi sekli un ilustratīvi. Rodas priekšstats, ka sagatavošanās notikusi pavirši un žurnāliste paļāvusies uz spēju improvizēt uz vietas. Intervētājas žestu valoda, ķermeņa uzvedība būtu jāpilnveido. Operatora ”šļūkājošā” kamera rada problēmas stilistiski vienotai montāžai. Kaut kādu priekšstatu par Bārtu skatītājs ieguva, bet tas varēja būt interesantāks un daudzpusīgāks. Grūti identificēt vai radošajā komandā ir notikusi redakcionālā plānošana.

2.2. 12.maijs Kazdanga. Raidījums tapis sadarbībā ar Aizputes TV. Pieteiktas trīs tēmas, kuras atdala korekti starppieteikumi, nav pamatojuma, kāpēc tēmai par dendroloģisko parku, veltīta nesamērīgi liela uzmanība, salīdzinājumā ar tēmām par dabas taku un Kazdangas pili. Redaktoriski pavirša pieeja aizkadros un intervijās, minot faktus vairākas reizes, kā piemērs -Kazdangas muiža 1905. gadā nodega. Raidījumā to atkārtoti trīs reizes. Intervējamie izsaka vietējās problēmas, bet žurnāliste nepiedāvā runāt par to risinājumu, tā radot tēmas nepabeigtības sajūtu (nepabeigtais pils remonts). Uzteicama ir aprunāšanās ar dabas takā sastaptajiem bērniem un skolotāju, kuri spilgti izteicās par kukaiņu viesnīcu. Žurnālistei būtu jāpārdomā, vai veicot interviju, jānēsā līdzīgu paliela soma. Muzikālā partitūra neskaidra, iespējams, ka lieka. Profesionāls operatora darbs, montāžā varētu vēlēt stila tīrību, cietai montāžai nepamatoti mijoties ar mix montāžu.

2.3. 30.jūnijs Cīrava. Raidījumā pieteikti ļoti daudzi sižeti, līdz ar to pavirši izklāstīti. Intervija pamatā ar pašvaldības vadītāju, nav skaidrs, kāpēc tik liela uzmanība veltīta skolas rožu dārzam, filmēšanas diena izraudzīta, kad notiek pagasta svētki, bet tie atspoguļoti sekli. Raidījumam bija iespēja atspoguļot gan Cīravas pagātni, gan ieceres nākotnē, bet šīs tēmas netika sabalansētas. Operatora un montāžas darbs profesionāli veikts. Var redzēt, ka īpaši šim raidījumam pietrūkst režisora koncepta. Veiksmīgi atainoti mācītāja mājas-fermas kolorītie iedzīvotāji un pagalmā satiktie bērni.

2.4. 18.augusts Malēnieši. No redzētajiem cikla raidījumiem, šis vērtējams kā visprofesionālāk realizētais visās jomās. Interesanti, rūpīgi sagatavoti aizkadra teksti, izpildīti pievilcīgā vīrieša balsī. Radošā komanda, izvēloties raidījumā vienu centrālo tēmu, iegūst, jo var padziļināti pievērsties tai, neizšķīstot sīkumos. Profesionāla žurnāliste Gunta Matisona veiksmīgi izvēlējusies jautājumus uzdot, neesot kadrā, tā galveno un svarīgāko lomu atstājot intervējamajam. Pateicoties dinamiskajai montāžai, tiek noturēta skatītāju uzmanība. Ir acīmredzams radošās komandas profesionāls, saliedēts darbs.

2.5. 17.novembris Liepsalas. Pirms Latvijas simtgades dienas raidījumam izvēlēts pozitīvs varonis – uzņēmējs, personība Dagnis Čākurs. Raidījumā uzsvēta viena tēma – personība, kaut nosaukums liecina par Liepsalām, Dagnis Čākurs atklāj sevi kā personību. Žurnālistes it kā neiejaukšanās un neredzamā klātbūtne padara raidījumu par vizuāli bagātīgi papildinātu, galvenā varoņa monologu. Iejūtīgs, detaļām dāsni fiksēts operatora darbs. Radošā komanda strādā „vienā elpā”.

Visos raidījumos titri ieturēti vienoti korektā stilā. Latviešu valodas lietojums kvalitatīvs.

3.Raidījums „VIDZEMNIEKI”

28.aprīlis Smiltenes pūra lāde,
26.maijs Drabešu amatu māja,
28.jūlijs, Kocēnu pašvaldības policists Jānis Kaibe,
25.augusts Baškīrijas latvieši,
13.oktobris Rodenpoys

1. Universālie kritēriji

Visi cikla ietvarā noskatītie raidījumi ir paredzēti plašam skatītāju lokam, jo ir saistoši kā lokālai publikai, tā plašākai, piesaistot ar veiksmīgi uzrunātām personībām. Vairākos raidījumos kā moto izskan, cik ļoti svarīgs mums ir katrs cilvēks. Vidēji, ar atkārtojumiem, skatītāju reitings lielāks nekā 90 tūkstoši. Raidījumi izglītojoši, veicina latviešu kultūras attīstību, popularizē Latvijas vēsturi, veicina sabiedrības saliedētību un integrāciju. Saistoši stāsta par kultūras vērtībām, to nepieciešamību un svarīgumu katras personas dzīvē. Raidījums veiksmīgi apvieno senā kultūras mantojuma saikni ar inovatīvām jaunām idejām. Katras raidījuma personības unikalitāte rosina patriotismu.

2. Speciālie kritēriji

Raidījuma vizuālajam pieteikumam izmantota safilmēto materiālu kolāža, kas skatītājam jau rada priekšstatu, par ko būs raidījums. Ik pa brīdim raidījuma plūdums tiek pārtraukts ar kadru, kurā cilvēks veras tālskatī. Jāatzīst, ka šāda kadra izvēle rada jautājumus. Visus raidījumus veidojusi viena un tā pati komanda. Darbs veikts profesionāli. Veiksmīgi izvēlēta forma, kad jautājumi tiek uzdoti aizkadrā, tā izmantojot šo laiku piepildot ar vizuālo materiālu. Īpaši tas izpaužas raidījumā „Smiltenes pūra lāde”. Apbrīnojami, ka visi varoņu stāsti ir dziļi personiski, atklājot gan traģiskas, gan intīmas dzīves detaļas, tā apliecinot, ka raidījuma veidotāji ir panākuši uzticēšanos. Dramaturģiski precīzi uzbūvēti raidījumi ar ievadu un nobeigumu. Profesionāla montāža, izmantojot asociatīvus elementus. Sevišķi pamanāma raidījumā „Drabešu amatu māja”. Raidījums atklāj ne tikai vēsturiskas amatu un vietu saiknes, bet radoši savij tās ar procesiem un norisēm šodienā. Tā intervija ar Kocēnu pašvaldības policistu Jāni Kaibi, atklāj šī amata ikdienas nianšes, darba ritmu. Ar gandarījumu var vērot jauna policista pozitīvismu, atbildību un pareizo izvēli darīt to, ko var vislabāk. Sekojot līdzī Jāņa Kaibes ikdienai, panākts vietējā Kocēnu kolorīta un sociālo situāciju precīzs portretējums. Raidījumā gan nepameta sajūta, ka pietrūka vizuālā materiāla, jo ilgstoši tika izmantota intervija braucošā mašīnā. Šo trūkumu jāpiemin raidījumā „Baškīrijas latvieši”, kur galvenā varone latviešu valodas skolotāja ilgstoši tiek intervēta vienā kadrā. Muzikālo partitūru bagātina Baškīrijas latviešu etnogrāfiskais dziedājums. Raidījumu ik pa brīdim nevietā pārtrauc jautājumus rosinošā starpgalviņa. Raidījuma vizualitāti papildina galvenās varones foto materiāli. Piektais šajā ciklā noskatītais raidījums „Rodenpoys” par Ropažiem jāatzīst kā vājākais. Raidījuma veidotāji izvēlējās vieglāko ceļu, ilgstoši demonstrējot, nemontētus pasākuma fragmentus, no visa raidījuma 24 minūtēm – gandrīz 10 minūtes. Iztrūka dalībnieku atgriezeniskās saites, komentāru par demonstrēto 14.gadsimta vēsturisko spēļu atainojumu. Šķiet visinteresantāk jutās paši organizatori- „paši pūta, paši dega”. Raidījums, kur svarīgāks bija process, nevis personības. Ņemot vērā kritērijus, salīdzinot ar pārējiem profesionāli veidotajiem raidījumiem, radās sajūta, ka šo veidojusi cita komanda.

4.Simtgades pasākumi „Bij’ vasara toreiz tik zaiga...”

(Jelgava) 4.janvāris

1. Universālie kritēriji

Koncerta vissvarīgākais vērtējums ir pilnā, emocionālā skatītāju zāle, vairāk kā 157 tūkstoši auditorijas reitings. Legendārā komponista Eduarda Rozenštrauha simtgadei veltītais koncerts ir Latvijas kultūras vēstures un šodienas sastāvdaļa. Mūzikas vērtības, kuras stiprina patriotismu, valodu un identitāti. Ieraksts īsteno kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanu.

2. Speciālie kritēriji

Ieraksta radošā un tehniskā komanda izvēlējās profesionālu koncerta organizatoru un izpildītāju komandu. Veiksmīgā koncerta realizācija, nepieprasīja papildus žurnālistu klātbūtni. Koncerts

ierakstīts ar 4 kamerām, profesionāls režisora darbs. Koncerta sajūtas televīzijas skatītājiem paspilgtinātu mākslinieku emocionāli izteiksmīgie tuvplāni. Titros pietrūka mūziķu pieteikumi, tika pieteikti tikai dziesmu nosaukumi un autori. Kā scenogrāfijas skatuviskais elements, Rozenštrauha akordeons varēja būt kā atslēga televīzijas režisoram, paspilgtināt raidījuma vizualitāti. Būtiski, ka tika rādīta publika, atainojot emocijas.

5. Simtgades pasākumi Latvijas komponisti Latvijas simtgadei

(Latgales vēstniecība GORS)

1. Universālie kritēriji

Raidījums- koncerts, kurš nebūtu jāvērtē pamatojoties uz auditorijas reitingu- nepilni 28 tūkstoši. Sabiedriskā pasūtījuma uzdevums ir nodrošināt latviešu kultūras attīstību, popularizēt tās vērtības, atspoguļot būtiskus notikumus. Latgales vēstniecībā Gors izskanējušais koncerts, kurā profesionāla kora izpildījumā, tika atskaņotas īpaši Latvijas simtgadei radītas dziesmas, pilnībā īstenoja iepriekš minētos uzdevumus.

2. Speciālie kritēriji

Jānovērtē profesionāli ierakstīts koncerts, televīzijas specifikai apgrūtinošos apstākļos – melns skatuves iekārtojums, statisks koris melnos tērpos. Režisora un operatoru darbs profesionāls ar nelielām iebildēm par dažiem „aprautiem” kadriem. Raidījumam dinamiku iespējams piešķirtu intervijas ar komponistiem, skatītājiem, kas radītu atgriezenisko saiti par projekta realizāciju, tādējādi piesaistot redaktoru un žurnālistus.

AS „TV Latvija” veidotie, programmā „RīgaTV 24”pārraidītie darbi:

1.Speciālizlaidums „Latvijas simbolisti Parīzē, Orsē”

1. Universālie kritēriji

Raidījums, kurš veicina Latvijas patriotismu, jo parāda cik nozīmīga ir mūsu mākslinieku vieta Eiropas mākslas kopumā, to apliecina arī visu Baltijas valstu prezidentu un Francijas prezidenta klātbūtne izstādes atklāšanā. Tiek popularizēta Latvijas kultūra, unikālas kultūras vērtības, tās nosaucot par Nepieradinātajām Dvēselēm. Iespēja izrādīt Latvijas un arī Igaunijas ,un Lietuvas simbolistu darbus Parīzē, Orsē muzejā, sekmē nacionālās identitātes apzināšanos Eiropas un globālajā telpā. Raidījums novērtē, saglabā un izplata nacionālo un Eiropas kultūras mantojumu.

2.Speciālie kritēriji

Jāuzteic profesionālais un rūpīgais redaktora darbs, atlasot kino, foto arhīva materiālus, kuri caur režijas montāžu panāk divu gadsimtu mākslas sintēzi. Raidījums, kuru varētu definēt kā dokumentālo filmu, ir neuzbāzīga izglītojoša lekcija par Baltijas simbolistiem. Stilistiski raidījumā runā tikai mākslas zinātnieces, kuratores, izstādes organizatori, tā apliecinot profesionālu

žurnālistu darbu, kuri paši nav redzami un jautājumi nav dzirdami. Kompozicionāli sabalansēta raidījuma struktūra- apmēram 80% Orsē muzejā, apmēram 10% hronika, apmēram 10% šodienas Parīze. Precīzi izvēlēts muzikālais fons. Profesionāls operatora darbs, atspoguļojot vecmeistaru darbus, to detaļas, šķiet kamera izstāro pietāti un apbrīnu. Līdz raidījuma ģenialitātei pietrūka „simbolisma paņēmienu” kadrējuma un montāžā. Nenoliedzami, ka raidījums ir elitārs un paredzēts izglītotam skatītājam, kas tikai apliecina, cik svarīga ir šādu notikumu atspoguļošana sabiedrības interesēs.

2.Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas dienas tiešraides

(4.maijs)

1. Universālie kritēriji

Ilgstošā raidījuma nozīmīgums ir sabiedrības informēšana visas dienas garumā par pasākumiem, kas notiek Rīgā, 4.maijā. Tā kā daudzi pasākumi tika paredzēti bērnu un jauniešu auditorijai, tika atspoguļoti šim mērķim paredzētie resursi. Ētera laiks no 12.30 līdz 18.30 ar pārtraukumiem, pārsvarā centās atainot visus notikumus pie VEF kultūras pils.

2.Speciālie kritēriji

Ļoti šaura intervējamo personu izvēle, intervija ar VEF kultūras pils direktori ļoti gara (10 minūtes), sniedz tikai informāciju par jau notiekošiem procesiem. Tādas ir arī pārējās statistiskās intervijas, lai gan jāuzteic žurnālista Jāņa Labuča darbs, kuram piemīt patiesi ētera personības pievilcība. Žurnālistēm Kristīnei Pavlovskai un Līgai Abakukai būtu jāpiestrādā pie jautājumu formulēšanas un interviju sagatavošanas, tas gan ir darbs sadarbībā ar redaktoru. Pietrūka atgriezeniskās saites ar pasākuma apmeklētājiem. Intervijas bieži ilustrēja to, kas notika uz skatuves, skaņas kvalitāte ne vienmēr bija atbilstoša. Bez VEF kultūras pils, vēl tika atspoguļotas norises Teikā un kinoteātrī Splendid Palace, kur operatoru darbs radīja priekšstatu- atskrēju, uzfilmēju. Raidījuma noslēguma 10 minūtes, šķiet, veidotāji bija noguruši no garajām intervijām, un tika rādīta tikai vienuļa priekšnesuma daļa. Tiešraides būtiskā problēma – nenodefinētais raidījuma adresāts.

3.Raidījums „Rampas ugunis”

4.maijs Ojārs Spārītis, 8.maijs Nellija Kleinberga

9.maijs Mārtiņš Vilsons un Ēriks Vilsons,

15.jūnijs Dace Jurka, Dāvis Jurka,

22.jūnijs Jānis Lūsēns, 13.augusts Ilja Lagutenko

1. Universālie kritēriji

Raidījums atklāj dažādas Latvijas personības, tā uzzinot viņu viedokli par patriotismu, pilsonisko izpratni par politiku, ekonomiku, kultūru. Veicina mūsdienu procesu izpratni.

2.Speciālie kritēriji

Raidījuma varoņu izvēle ļoti plaša, kas var maldināt auditoriju, jo nav definēts raidījuma adresāts, vadītājs Andris Kivičs kā personība nespēj nodrošināt skatītāju piesaisti. Ir grūti atrast tādu ētera personību, kas spētu orientēties un uzturēt saistošu sarunu visās jomās. Raidījuma apgrūtinājums ir tā ilgums. Dalījums divās daļās, kur ir novērojami centieni pirmajā daļā runāt par profesionalitāti un otrajā par personisko un privāto, ne vienmēr attaisnojas un ir realizējami. Maz izmantota iespēja pievienot iepriekš sagatavotus ilustratīvos materiālus, piemēram, intervijā ar Jāni Lūsēnu tikai trīs video fragmenti, ar Ilju Lagutenko (Mummy Troll) divi fragmenti, ar Nelliju Kleinbergu dažas fotogrāfijas. Šāds papildus materiāls šķiet bija pietiekams tikai par Mārtiņu Vilsonu. Pietrūkst padziļināta pieteikuma par raidījuma varoņiem. Raidījums ar aktieriem Mārtiņu un Ēriku Vilsoniem emocionāli papildīts un saistošs, pateicoties viesu personībām, kuru stāsti ir interesanti bez uzvedinošiem jautājumiem. Jāatzīmē veiksmīga viesu izvēle, saistībā ar tā brīža aktualitātēm ,aicinot pirms Dziesmu un deju svētkiem Mazsalacas kultūras nama vadītāju Daci Jurku un Dāvi Jurku, kā arī 4. maijā sarunājoties ar Ojāru Spārīti. Vadītāja vēlme bieži minēt piemērus no savas dzīves , atstāj novārtā intervējamo. Laba žurnālistika pieprasa minēto faktu patiesumu, autorību, jāatzīst, ka Andris Kivičs ne reti min dažādus statistiskus faktus, kuriem nav objektīva pamata, tā pārvēršot sarunu par tādu „ķēķa parunāšanos”. Studijas vizuālais noformējums nemainīgs, klasiski neitrāls. Kameru skaits pietiekošs, kadri statiski, atbilstoši raidījuma formātam. Vadītāja tēls šodienīgs. Atzinīgi vērtējams paņēmiens, mazā ekrānā rādīt varoņa seju, vienlaikus ar hronikas kadriem. Raidījumā ar Ilju Lagutinu, kura notika krievu valodā, veiksmīgāk būtu, ja tekstu latviski atskaņotu vīrieša balsī. Kopsavilkumā kā lielākais problēmjaudājums ir raidījuma neskaidrā auditorija – kas to skatās?....

4.Raidījums „Tete-a-Tete”

6.oktobris, 20.oktobris,3.novembris, 17. Novembris

1. Universālie kritēriji

Raidījums veic sabiedrības izglītošanu, veicina pilsonisko izpratni par politikas, ekonomikas un kultūras jautājumiem. Attīsta mūsdienīgus un daudzveidīgus žanrus un formātus. Nodrošina objektīvu, neatkarīgu un tematiski līdzsvarotu ziņu, analīzes un komentāru veidošanu par notikumiem Latvijā. Auditoriju piesaistošs ētera laiks, sestdienās plkst. 22.00.

2.Speciālie kritēriji

Katrs cikla raidījums aptver divas tēmas – kultūru un biznesu, kas katra ir neatkarīga struktūrvienība. Raidījuma pieteikums- ētera personības Leldes Ceriņas vizuāla projicēšana. Sižetu pieteikumi notiek vienā mākslinieciski iekārtotā vidē. Raidījumā pamatā trīs vai četri sižeti, kultūrai mijoties ar biznesu. Ekonomiskie sižeti veidoti ,sadarbojoties ar Altum. Vadītājai ir prasmes uzrunāt, ieinteresēt un piesaistīt skatītāju uzmanību. Īpaši jānovērtē spējas atraktīvi pasniegt dzīvus, neparedzētus pat kļūmīgus momentus. Var redzēt, ka Lelde Ceriņa pārdomājusi par veiksmīgu vizuālo tēlu. Kultūras sižeti ir aktuāli attiecīgajā nedēļā. Jautājumi intervējamajam

ir rūpīgi sagatavoti un interesanti, lai gan princips, ka intervijas tiek rakstītas kustībā ejot, nevajadzīgi novērš uzmanību. Ne reti rodas sajūta, ka sižetam pietrūkst noslēdzoša punkta. Sarunas tiek risinātas autentiskās vidēs, tiek izmantoti varoņu piedāvātie materiāli (grupa Trianas Park, filma Homo Novus), kas bagātina raidījumu vizualitāti. Veidotājiem būtu jāpārdomā par iespēju identificēt titros visus dažādo grupu pārstāvjus. Titros tika pamanītas drukas kļūdas. Labs paņēmieni biznesa sižetos vertikālos titros parādīt koncentrētu varoņa dzīves aprakstu. Brīžiem paviršs operatora darbs, nevajadzīgas ēnas kadrā, žurnālistes matu šķipsnas (ja tas ir princips, tad prasa mākslinieciskāku realizāciju) un bieži pietrūkst nepieciešamu tuvplānu. Jānovērtē operatora kadra kompozīcijas izjūta. Turpmāk būtu rūpīgāk jāplāno sabalansēt raidījuma sižetus laika ziņā, kāda intervija šķiet pārāk īsa, piemēram ar Zigmaru Liepiņu par operas simtgadi, turpretī ar filmas Homo Novus režisori Annu Viduleju par garu. Kā pilnveidojamu var uzskatīt fona mūzikas izvēli, pašlaik tā visur ir vienveidīga, raidījuma kvalitāti neuzlabojoša, sevišķi sižetos par notikumiem biznesā. Raidījumā, kur kultūras sižets bija par multimediju dejas izrādi „Abas malas”, uzskatāmi pietrūka padziļinātas informācijas. Veiksmīgi atrasts biznesa sižets par Dobeles uzņēmumu BS Bicycles, kur business apvienots ar kultūru, piedāvājot individualizētus apleznotus velosipēdus. Virspusēju un seklu priekšstatu atstāja sižets par Latviešu Biedrības 150 gadu jubileju, ar nesaprotamu noslēguma muzikālo akcentu. Atzinīgi vērtējama sižetu izvēle pirmssvētku 17. novembra raidījumam. Raidījumam ir visas kompetences un resursi pilnveidoties un iekarot auditoriju.

17.12.2018.

Harijs Petrockis-Petrovskis